

Motion till riksdagen 2005/06: MJ464

av **Sören Wibe (s)**

Sammanlagning av miljöinstitutioner

Förslag till riksdagsbeslut

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad i motionen anförts om en sammanslagning av Rådet för miljöstudier, Konjunkturinstitutets miljöekonomiska enhet samt Statens institut för ekologisk hållbarhet samt att denna myndighet bör förläggas till Umeå.

Motivering

Som punkt nummer 13 i överenskommelsen mellan Socialdemokraterna, Vänsterpartiet och Miljöpartiet finns förslaget att omvandla ESO till "en ny organisation som sysslar med miljöstudier". Detta har nu skett genom att Rådet för miljöstudier inrättats vid Finansdepartementet.

Många är de institutioner som har en nisch som vetter mot miljöpolitisk forskning. Vid statliga Konjunkturinstitutet finns t.ex. en relativt betydande miljöekonomisk enhet, trots att dess koppling till KI:s mer centrala uppgift är synnerligen oklar.

Jag föreslår i denna motion att de två nämnda enheterna sammanförs med ännu en myndighet, Statens institut för ekologisk hållbarhet, för att tillsammans bilda en mer slagkraftig enhet för miljöstudier. Detta skulle innebära ekonomiska vinster samtidigt som en mer livskraftig forskningsmiljö skulle bildas. Dessutom föreslås i motionen att denna myndighet förläggs till Umeå.

Nu finns hög kompetens inom miljöområdet på många ställen i landet, däribland Umeå. I kommunen finns två universitet, Umeå universitet och Sveriges lantbruksuniversitet. Dessutom finns, i form av ett samarbete mellan dessa båda universitet, Umeå miljöhögskola som nyligen startats. Och till detta kommer Statens institut för ekologisk hållbarhet som alltså är förlagd i kommunen.

Samtliga enheter har en omfattande kompetens inom miljöområdet. Vid Sveriges lantbruksuniversitet i Umeå bedrivs miljörelaterad forskning vid

Fel! Okänt namn på

flera institutioner, t.ex. riksskogstaxeringen som årligen inventerar landets skogstillgångar och i samband därmed även har en omfattande kartläggning av den biologiska miljön. Även vid universitetens andra institutioner, t.ex. institutionen för genetik och växtförädling, institutionen för zoekologi och institutionen för skogsekologi intar forskning om den biologiska miljön en framträdande plats. Vid institutionen för skogsekonomi, som f.ö. har en professor i naturresursekonomi sker en omfattande forskning om miljöpolitiska frågor, och en stor del av de miljöpolitiska och miljöekonomiska analyser som utförts i landet det senaste decenniet har ombesörjts av denna institution.

Umeå universitet har som ett av sina prioriterade områden det ekologiskt hållbara och resursanpassade samhället. Här finns även Centrum för miljövetenskaplig forskning och Centrum för vilt- och fiskforskning. Professorn i statsvetenskap, Katarina Eckerberg, är en av landets främsta vad avser forskning som innefattar miljöpolitiska styrmedel och implementeringsprocesser.

Sammantaget gäller att det finns en mycket bred forskarkompetens inom det aktuella området i Umeå. Detta borgar för att en förläggning av den tänkta enheten till Umeå kan rekrytera kompetent personal och att man har nära till flera avancerade forskningsmiljöer. Det är mot denna bakgrund jag anser att Umeå är en mycket lämplig lokalisering för den tänkta myndigheten.

Mot bakgrund av detta föreslår jag att riksdagen uttalar som sin mening vad som i motionen ovan yrkas.

Stockholm den 3 oktober 2005

Sören Wibe (s)